

ifølge de efter vor Formening funde og rigtige Principer. Det maa være ganske rigtigt, som den høitærede Minister gjentagne Gange har fremhævet, at han ved sit Forslag udvider Valgretten til Lagthinget til flere Folk end den, der nu have denne Valgret, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at af de 20 Medlemmer ere Provsten og Amtmanden fødte Medlemmer, og af de øvrige 18 skulle de 9 vælges af den høit beskattede Fjertedel; men hvad gjør det saa, om man for de andre 9's Vedkommende, der jo dog altid vilde være i født Mindretal, giver den samme Valgret, som nu gælder for Valgene til Sogneraadet! Den Kjærlighed til almindelig Valgret, som saaledes vises af Regjeringen, giver jeg ikke saa Meget for hverken der eller her; man giver Frihedens Skin, men man fornægter Frihedens Kraft. Derfor skal jeg gjerne ifølge den høitærede Ministers Ord være med til at tage paa min Samvittighed, at vi modsatte os en saadan Udvidelse af Valgretten som den, Ministeren foreslaar, idet man til den ene Side indskrænker denne Ret mere, end han udvider den til den anden Side, hvorfor ogsaa Frihedsmændene deroppe gjerne ville frabejde sig Ministerens Forslag. Jeg veed ikke, om det er Tilfældet, men jeg tvivler ikke om, at den høitærede Minister har Ret, naar han siger det, at man i Landstinget baade før og nu enstemmig har vedtaget Regjeringens Forslag. Det blev gjentaget med synligt Velbehag og med Eftertryk paa Ordet „enstemmig“. Det interesserede mig, og jeg haaber, at ogsaa Landstinget vil faae det at læse; men jeg vil dog sige, at jo mere enstemmigt Landstinget staaer med Ministeren i saadanne Principspørgsmaal, desto større Fjertal haaber jeg, at der her skal samles om de rigtige og funde Principer. Med Hensyn til de 17 Stemmer skal jeg kun henholde mig til, at den Efterretning, jeg har faaet, er ganske vist fra en Side, der maa kjende Forretningsordenen i Lagthinget tilstrækkeligt, og jeg skal da gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at hvorledes han end vil forklare det, saa er det en Kjendsgjerning, som han ogsaa selv fremkom med, nemlig at Mindretallet har bedet om at faae Ordningen udsat i et Aar, indtil de havde faaet nye Valg. Deraf ublede den høitærede Minister flere Theorier, hvori jeg ikke ganske kan følge med. Han sagde: Hvad om vi i den Grad toge Hensyn til det besejrede Mindretal, at vi udsatte Udviklingen af dette Hensyn! Jeg vil dertil svare, at den høitærede Minister har Ret, og jeg vilbe sætte Pris paa, om Ministerens Principer kunde forplantes til hele den kongelige Regjering, saaledes at denne kom til at tage noget mere Hensyn til Fjertallet, end den hidtil synes at have gjort. Men Sagen er her en anden, end den er i den konstitutionelle Forsamling, der sidder her, thi medens f. Ex. vi — det er jo nemlig vistnok til os, den høitærede Mi-

nister sigtede, saa at det altsaa lader sig haabe, at han for Fremtiden vil tage sig mere end hidtil af den Opfattelse, der gjøres gjældende af Fjertallet her, — medens vi ere valgte fornylig paa det Program eller paa den Opfattelse og Anskuelse, vi søge at gjøre gjældende, og derfor have særligt Krav paa at se denne Anskuelse imødekømt, lige saa meget som vi nu se det Modsatte, saa ere Lagthingets Medlemmer valgte for flere Aar tilbage paa en Tid, da det her omhandlede Spørgsmaal slet ikke laa for, saa at de altsaa ved deres Raad nu, og vi ved vor Botering i samme Retning, i Birkeligheden gaa hen og paa en Maade bebrage Valgerne. Naar Lagthingsmændene komme hjem med den Bessked, kunne Valgerne sige: Det laa jo aldeles ikke for, da vi valgte Eder, at Valgretten skulde indskrænkes paa den Maade, at de fødte Medlemmer, Embedsmændene og de Høist beskattede, skulde kommandere det Hele. Derfor siger jeg, at det er i Overensstemmelse med vore Fordringer om at tage Hensyn til Fjertallet, naar vi sige: Dørløs Lagthinget eller lad nye Valg foregaa paa det Spørgsmaal: Ønske I denne Forandring foretaget deroppe? Eder dette, saa kunne vi tage noget mere Hensyn til Beslutninger af det Fjertal, der maatte komme frem, noget mere, siger jeg, thi vi maa huske paa, at vi ere Lovgivningsmagten, og derfor skulle vi ikke veie vore Anskuelser eller afstumppe vore Meninger efter enkelte tilfældige Ytringer paa Tærperne. Jeg indrømmer den ærede Minister, at Embedsmændene ere Folkerepresentanter lige saa vel som Andre, naar de ere bleve valgte, men vi maa erindre, at to af Lagthingets Medlemmer ere fødte Medlemmer. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at, naar Spørgsmaalet ikke har været forelagt Valgerne, et Spørgsmaal, der angik hele Lagthingets Stilling for Fremtiden, saaledes at dette kunde være blevet overveiet ved Valgene, kunde der have været god Grund til at vælge de nuværende Medlemmer, men disse vilde maaske ikke være bleve valgte, hvis Spørgsmaalet havde været Valgerne forelagt. Med Hensyn til Valget af Formanden, som den ærede Minister omtalte, og som ikke staaer i Indstillingerne, har det kun været mig en Fornuftelse at henlede Opmærksomheden derpaa, thi dette Forlangende forekommer mig begrundet; er det en Gang begrundet her, er det dobbelt begrundet paa Tærperne. Jeg tror nok, at det vil komme frem, men selv om det ikke skulde komme frem, selv om vi ikke skulde faae Loven ud i Aar — og det lader jo til, at den ærede Minister ikke vil modtage den, saaledes som jeg haaber, at Folkethingets Fjertal vil vedtage den — antager jeg dog, at vi ad Aare ville imødekomme Færingernes Ønske i saa Henseende og lade Lagthinget vælge sin egen Formand.

Formanden: Det strider vistnok mod de Hensyn, der her skyldes Lagthinget, at sige, at